1744
ex Commutatione librorum P. Hourici Burlamachi [illegible]

PRIMA DIOECESANA

SYNODUS

S. TRIVENTINÆ ECCLESIÆ

Ab Illustriss. & Reverendiss. in Christo Patre & Domino,

D. ALPHONSO MARICONDA,

Ejusdem S. Ecclesiæ Episcopo

Celebrata die XXVI. Julii A.D. MDCCXXI.

BENEVENTI, MDCCXXIII.

Ex Typographia Archiepiscopali.
Superiorum Facultate.

Eminentiss. e Reverendiss. Signore.

DOmenico Brindesi Canonico Cantore della Cattedrale di Trivento, riverentemente espone a V.E. come desidera fare stampare in cotesta Stamperia Arcivescovile il Sinodo Diocesano celebrato da Monsig. Illustriss. Mariconda Vescovo di d. Città, nel quale l' Oratore ha esercitato l'uffizio di Segretario; la supplica perciò della solita licenza, e l'havrà a grazia, ut Deus.

M.R.P. Rector Scholarum Piarum videat, & in scriptis referat. Beneventi die 18. Junii 1723.

PH. AB. COSCIA VIC. GEN.

Eminentiss. ac Reverendiss. Domine.

PRimæ Diœcesanæ Synodi Sanctæ Ecclesiæ Triventinæ ab Illustriss. ac Reverendiss. Dom. D. Alphonso Mariconda, ejusdem Ecclesiæ Pastore vigilantissimo, zelo, parique sapientia, ac eruditione prædito, mense Julio sub die XXVI. MDCCXXI. celebratæ acta omnia, in hoc præsenti contenta libello, Em. Vestræ jussu, accuratè perlegi; In eisque nihil indecorum, nihil dissonum, nihil erroneum, sed omnia, & Fidei Catholicæ, Ecclesiæ Romanæ, Conciliorum statutis, & Patrum doctrinis conformia, ad Clerum reformandum, mores corrigendos, Populosque in necessariis pro salute instituendos videntur sancita. Qua de re ad tantam Cleri, Populorumque utilitatem prælo existimo perdigna, si ita Em. Vestræ videbitur.

Addictiss. ac Humill. Famulus

P. Jo: Petrus a S. Nicolao Schol. Piarum Rect.

Attenta supradicta relatione, imprimatur. Beneventi die 22. Junii 1723.

PH. AB. COSCIA VIC. GEN.

ALfonso Mariconda Vescovo di Trivento espone a V. Ec. come sotto li 26. del caduto mese di Luglio del corrente anno 1721. *servatis servandis*, celebrò il primo santo Sinodo Diocesano, e desiderando farlo stampare, impetra, come conviene, il Regio beneplacito; Supplicando V. Ec. restar servita di commetterne la revisione di esso a chi meglio le parrà, affinchè poi possa farsi dare alle stampe, e lo riceverà da V. Ec. a grazia, ut Deus &c.

Magnif. U.J. D. D. Ferdinandus Camarota videat, & in scriptis referat.

Mauleon R. Mazzaccara R. Giovene R. Pisacane R.

Provisum per S. Emin. Neap. 5. Aprilis 1723.

Illust. Myro, & Alvarez absentes. Mastellonus.

Eminentiss. Domine.

STudio, quo erat necesse, recognovi primam Diœcesanam Synodum S. Ecclesiæ Triventinæ ab Alphonso Mariconda ejusdem Ecclesiæ Episcopo, mense Julio anno 1721. celebratam; Nihilque in ea inveni, cur edi non valeat, nec ullum verbum, quo Regale jus perstringatur; unde typis mandari posse censeo, si Em. V. videbitur. Neapoli die prima mensis Maji 1723.

Emin. V.

Humillimus Servus

Ferdinandus Camarota.

Visa relatione, imprimatur, & in publicatione servetur Reg. Pragm.

Mauleon R. Mazzaccara R. Giovene R. Pisacane R.

Provisum per S. Emin. Neap. 4. Maji 1723.

Illust. Myro, & Alvarez absentes. Mastellonus.

Illust. Dux Lauriæ non interfuit.

EPISTOLA PACIFICA.

ALPHONSUS MARICONDA,

Patritius Neapolitanus, Dei, & Apostolicæ Sedis Gratia Episcopus Triventinus, eidem S. Sedi immediatè Subjectus, Sacræ, Cæsareæ, & Catholicæ Majestatis Consiliarius, &c.

Dilectissimis in Christo Fratribus, & Filiis, Clero, & Populo Triventinis, Salutem in Domino sempiternam.

INter mystica Judaicæ Religionis insignia, Talaris illa Pontificis Tunica altiorem omnium contemplationem implebat, quòd tam miro artificio desupèr contexta erat, ut quibusdam veluti oculis, colorum varietate depictis, concinnaretur. Inde potissimùm totius Hebraicæ Nationis oculos in se unum conjectos esse, Pontifex admonebatur; tum vicissim, quòd ipsemet commissum sibi Gregem undequaque circumspiceret, ne quid illi ad supernæ incolumitatis necessitatem deesset, & incrementum. Jam me habetis, Dilectissimi: eodem siquidem paludamento ornatum me veluti intuemini; ex quo Episcopalem vestrùm omnium mihi prorsus immerito demandatam solicitudinem suscepi: innumeris profectò oculis hæc distincta refulget, ut mysteriosa illa imitari videatur animalia, quæ plena erant oculis antè, & retrò. Vestrùm quidem omniũ

oculos in me unum defixos video, meosque vicissim in vos omnes conjicere, operæ pretium habeo, ac necessum. Vestri sanè obtutus a me uno cœlestes sacrarum doctrinarum radios, nō terrenarum opinionum vaporibus contusos, a me uno ingenuum Pastoralium virtutum omnium candorem, non illecebrarum cœno fœdatum, intueri satagunt, atque sperant. Meorumque pariter oculorum erit omnino averti, ne videāt vanitatem, inque pauperes frequēter respicere; nulla proinde desidiosa vecordia soporatos esse, nulla propria utilitate lippo sos, nō intemperantia hebetes, non vilitate demissos, non fastu elatos, non iracundia accensos: sed adversùs scandala, si quæ essent (quod Deus avertat) seriò torvos, nec umquam eisdem ullo conniventes modo; semper tamen hinc zelo lynceos, inde benignitate amœnos, hinc inde justitia stabiles, undequaque prudentia versatiles: sicque semper vigiles ad Dei cultum fovendum, augendumque; non illum tantùm, quo Templorum ornamenta, externæque cæremoniæ inspiciuntur, sed potiùs, quo ad eum oculos levemus nostros, qui habitat in Cœlis, sintque ad ipsum ita saltèm nostri, sicut oculi Servorum in manibus Dominorum suorum.

Verùm quàm arduum, quàm ingens, meosque excedens humeros pondus sit, Pastoralem hanc Stolam, allegoricos hosce præseferentem oculos, induere, mecum habitans verè nosco, vobisque fateor. Satius proinde mihi foret, fulgida illa pretiosaque veste non indui, haeque tantùm atra humilique mei Benedictini Ordinis contentum esse. Hæc tamen mihi cogitanti, serioque animo revolventi, nescio quod, superhumanum tantummodo esse scio, robur, animumque inditum sensi, qui illico mentis oculos ad Cassinates Montes levare fecit, unde veniet auxilium mihi; atque utinam veniat,

quem-

quemadmodum venit tot innumeris eodem insignitis habitu, non ad Episcopales tantùm oculatas has Tunicas, sed & sacras Purpuras, Pontificiasque Stolas primas circumhabendas!

Hac ego nuptiali redimitus veste, ad Triventinam Ecclesiam Sponsam amanter contuendam accurro; tota namque pulchra est, inque eo pulcherrima, quòd oculi ejus, quà fide non ficta, quà charitate simplici, sunt Columbarum. Ut & illud decus, illam omittam pulchritudinem, quam ipsi antiquissima ejus ex Samnio dat origo, vastissimaque amplitudo, qua inter Principes Aprutii Diœceses meritò connumeratur, quadraginta & septem continens Oppida, tum Nobilitate, tum virorum frequentia præstantissima. Nec vestram omittam, Ecclesiastici, Laicique Viri, blandam, ex benigno etiam climate, indolem, morumque suavitatem: vestramque insuper, Nobiles, Proceresque, terreno ibi dominatu pollentes, comitatem, humanitatemque quàm maximam. Quæ quidem omnia eò vos dirigunt, alliciunt, impellunt, ut clariori semper ferventiorique Religionis flamma illustrari curetis, atque foveri. Hæc ornamenta, hæc monilia Triventinæ Sponsæ utique tot ejus prævii dederunt viri, qui Æræ Christianæ penè quarto labente Seculo, a Divo Casto initio facto, ad hanc usque ætatem, sacro ipsi fœdere sunt copulati; quos inter acriores mihi stimulos admovere par esset, & deberet ejusdem meæ Gentis Julius Cæsar, qui a Gregorio XIII. ejus connubio destinatus, 24. annorum spatio ejusdem Thalamum illustravit; quandoquidem Cathedralem penè collapsam restituit, Canonicorum numerum, quē a reliquo sejunxit Clero, auxit, adque meliorem vivendi formam simul cum Populo manuduxit. Odeum, Organum, Suggestum, Altare primum, Archivum, Semi-

nari-

narium, aliaque construxit, verè Præsul æterna memoria dignus a clarissimis Scriptoribus appellatus. Hi profectò illi sunt, qui cùm olim ad Divinam vos Sapientiam, & Justitiam erudierint, nunc optimè incolumitati vestræ fulgent quasi Stellæ in perpetuas æternitates.

Resumam igitur demissas humilesque animi vires, tamque Cœlesti fultus omine, auxilioque fretus, gaudens lubensque, Pastorale munus vos inter adibo, mysticumque Pontificis amictum illum, allegoricis illis distinctum oculis induam. Atque ut ex integro mearum virium imbecillitas divino roboretur auxilio, descendat mihi jam a Patre luminum pars aliqua Solaris sui radii; sub quo universum Mundum collectum, Magno testante Gregorio, secundo suorum Dialogorum libro, meus intuitus est Benedictus; ut eadem sub luce istius amplitudinem Diœcesis inspiciam adunatam. Descendat & similis oculorum vis, qua idem Patriarcha haud aliter ac simplici intuitu, retorta Rustici cujusdam vincula enodavit, ut & ego ipsi innixus vigili vividoque visu tartareos omnes, si qui erunt in vobis, laqueos resolvam, confringam, atteram. Descendat mihi denique ad errorum tenebras eliminandas, concordiamque succendendam Cœlestis ignis, quo duo illi ex ejusdem Benedicti familia, veteres Antistites vestri Riccardus Cassini Montis, & Nicolaus Sublacensis Cœnobii, ambo eximia virtute alumni, undequaque coruscarunt: eodem siquidem munimine stipatus, & ego sperem, vestros pariter in me oculos inspecturos, quod Patre, ac Præsule indignum non erit vestro.

Quòd si quò minùs tot ceteroquin paulisper dissita virtutum luminaria mihi illucescant, an meos umquam effugiet oculos præsentissima isthæc radiorum copia nostri OEcumenici, verè Optimi, verè Maximi Pontificis

feli-

feliciter Regnantis CLEMENTIS XI? Jamdiu profectò ſolidiſſimarum doctrinarum, ſanctorumque morum illuxerunt coruſcationes ſuæ Orbi terræ, ut nulli jam adeò rudes, adeòque a Catholicis regionibus devii ſint viatores, quorum pedibus Verbum ſuum Lucerna, ac ſemitis Exemplum non ſit Lumen.

Eja igitur, Dilectiſſimi in Domino Fratres, Filiique, unà omnes Fide precemur integra, Spe firma, Charitate perfecta. Illumina Domine oculos noſtros, ne umquam obdormiamus in morte. Hìc namque vigiles, per ſpeculum in ænigmate intuētes Immenſum illud, Interminum, Divinum, Unum, Trinumque: in Gloriæ Lumine ſuo ~~videbimus Lumen. Fiat.~~ Fiat.

Datum Romæ in Ædibus D. Caliſti Quarto Idus Julii. Anno a Partu VIRGINIS Decimoſeptimo ſupra Milleſimum-Septingenteſimum.

PA

PASTORALIS EPISTOLA

PRO SYNODI CELEBRATIONE.

ALPHONSUS MARICONDA,
Patritius Neapolitanus, Dei, & Apostolicæ Sedis Gratia Episcopus Triventinus, eidem S. Sedi immediatè Subjectus, Sacræ, Cæsareæ, ac Catholicæ Majestatis Consiliarius, &c.

Dilectissimis in Christo Filiis, Capitulo, & Clero, Civitatis, & Diœcesis, Salutem in Domino sempiternam.

Ummus Sacerdos Alexander VII. cunctis Ecclesiæ Patribus loquens, hæc de Synodis habet (*a*) : *Hoc enim persuasissimum vobis esse non dubitamus, nihil frequenti animarum recognitione Synodorum celebratione Populorum saluti, ac veteri disciplinæ constituendæ accommodatius esse, quo intermisso, magna in moribus continuò ad omnem improbitatem, ac peccandi licentiam facta est immutatio*. Hæc affirmant Patres in Concilio Constantiensi (*b*): *Agri Dominici præcipua cultura est, quæ vepres, tribulos, & spinas hæresum, & errorum, & schismatum extirpat, excessus corrigit, deformata reformat, & vineam Domini ad frugem uberrimæ fertilitatis adducit*. Hinc manavit illa necessitas a

A Sacris

(*a*) *Bulla* 20. (*b*) *Can.* 39.

Sacris Canonibus tam diligenter nobis imposita, quotannis Synodos convocandi, ut & in primo Concilio Niceno (c), Antiocheno (d), Chalcedonensi (e), & postremò in Tridentino (f) statutum fuit. Hisce de causis, ex quo ad hanc Sanctam Triventinam Ecclesiam nullis suffragantibus meritis promoti fuimus; nihil nobis potius fuit, nihilque antiquius duximus, quàm hujusce Synodi celebrationem. Lustrata propterea per nostram Personalem visitationem universa utcumque amplissima Dioecesi, ad Synodi convocationem, & celebrationem ea, qua par est, diligentia, animum applicuimus; jamque Omnipotenti Deo gratias agentes, ad optatam metam perduximus operam. Cùmque ex Dioecesos visitatione, & ex virorum omni exceptione majorum relatione deprehenderimus, quàm sit Clerus compositus, quàm instructus, & in Ecclesiastica disciplina versatus; quotque fructus dignissimus Prædecessor noster Fr. Antonius Tortorelli fel. record. ex Synodo ab ipso celebrata collegerit, ipsam in nostram adoptavimus, atque confirmavimus; quibusdam tantummodo detractis, aliquibus commutatis, quibusdam verò magis explicatis; cùm perpenderimus, & exploratè cognoverimus, charitatem scilicet, tum injuria temporum, tum morum commutatione hominum in deterius tepuisse; cujus quidem ab ipsismet Generalibus Synodis probatissima habemus exempla; *Ipsa plenaria Concilia* (inquit Augustinus) (g) *sæpè priora a posterioribus emendantur, cum aliquo experimento rerum aperitur, quod clausum erat, & cognoscitur, quod latebat*. Plura abrogavimus Statuta, quæ tunc temporis æqua reputabantur, sed hodie ob te-

(c) *Can.* 5. (d) *Can.* 20. (e) *Can.* 19. (f) *Cap.* 2. *sess.* 24. *de reformat.* (g) *Lib.* 2. *de Baptismo cap.* 3.

teporem ; qui magis magisque insolescit ; neglectum potiùs, quàm observantiam sibi compararent. Ad quid pœnæ pecuniariæ, cùm earum exactio, vel eludatur, vel impræsentiarum perdifficilis reddatur, ac proinde leges, ceteroquin sanctissimæ, vilescunt, inque contemptum abeunt? Gladius Ecclesiasticus nobis tributus est, hoc Ecclesia assiduè usa est, hujus usum Ecclesiæ Rectoribus mandant Sacri Canones; nihil potissimùm in animo semper habuimus, quàm concordiam inter Sacerdotium, & Imperium pro posse fovere; Ecclesiasticam disciplinam, vel perturbatam restituere, vel vacillantem confirmare, vel conservatam augere; pietatem, bonos mores, & doctrinam propagare, ac promovere; paucissimas quasdam confirmatæ Synodo nos leges adjecimus; *Corruptissima Republica, plurimæ leges*, testatur Tacitus (*h*); *non enim in legibus condendis, sed in optima vivendi educatione, imbuendis animis salus Populorum consistit*; *malè educatos quidem* (inquit Cicero) (*i*) *exquisitè scriptas etiam violare leges ausuros, liberaliter verò institutos, honestos permansuros.* Unde, Dilectissimi Filii, sicut nos in his decretis nihil, nisi Dei gloriam, & vestram salutem ante oculos habemus, sic nihil optatius esse potest, quàm ut ita decreta serventur, ut pœnis, quæ delinquentibus impositæ sunt, nullus relinquatur locus; magisque tunc in agendo vestra Religio, & probitas, quàm nostra qualiscumque in decernendo diligentia commendabitur. Valete.

A 2 IN

(*h*) 3. *Animalium.* (*i*) *In Areopag.*

INDICTIO SYNODI.

ALPHONSUS MARICONDA,
Patritius Neapolitanus, Dei, & Apostolicæ Sedis Gratia Episcopus Triventinus, eidem S. Sedi immediatè Subjectus, Sacræ, Cæsareæ, ac Catholicæ Majestatis Consiliarius, &c.

SYnodum Diœcesanam hoc anno, Deo adjuvante, habituri, ut Sanctorum Patrum instituta, præceptaque sequamur, neque pereat ille fructus, quem ex ea capere omnes possumus, monemus in Domino, ac pœnis Sacrorum Canonum, seu aliis ad arbitrium nostrum propositis, jubemus in virtute sanctæ obedientiæ, ut omnes, etiam Regulares, qui in Diœcesi nostra beneficia etiam simplicia, ac cujusvis generis, vel titulo obtiēnt, & quicumque, qui de jure, vel consuetudine Synodo hujus Diœcesis interesse debent, die vigesimaquinta proximi mensis Julii in nostra Triventina Civitate præsentes adsint, cùm die proximè sequenti, nempe 26. ejusdem mensis Julii, summo manè in nostra Cathedrali Ecclesia, eidem Synodo, Deo favente, initium dandum sit; neque verò pro se alios mittendi, nisi qui legitimo detineantur impedimento, quod nobis probaverint, licentiam sibi assumant. Volumus autem, ut hæc Synodi Indictio affixa valvis Cathedralis Ecclesiæ, ita omnes, & singulos interesse debentes afficiat, ac si fuisset singulis singulatim intimata. Datum Triventi ex nostro Episcopali Palatio die 19. Junii 1721.

ALPHONSUS EPISCOP. TRIVENTINUS.

Affixa fuit die decimanona Junii 1721.

D. Cantor Brindesi Secr. Synodi.

DE-

DECRETUM

De Synodi Inchoatione.

In nomine Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

NOs Alphonſus Mariconda, Patritius Neapolitanus, Dei, & Apoſtolicæ Sedis Gratia Epiſcopus Triventinus, eidem Sanctæ Sedi immediatè Subjectus, Sacræ, Cæſareæ, ac Catholicæ Majeſtatis Conſiliarius, &c. Ad Dei Omnipotentis, & Beatiſſimæ Virginis Dei Matris MARIÆ, Sanctorum Chriſti Martyrum Patronorum, ac Tutelarium noſtrorum Nazarii, Celſi, & Victoris, atque Sancti Patris Benedicti laudem, noſtram primam Diœceſanam Synodum incipimus, & exordimur; Deum ipſum Omnipotentem humillimè deprecantes; ut pro ſua miſericordia, ac precibus & meritis ejuſdem Beatiſſimæ Virginis, ac præfatorum, & aliorum Sanctorum, ex hoc ſacro cœtu lumen, & ſpiritum, ſicut ſperamus, omnes, ad noſtra peragenda officia juxta ipſius voluntatem, reportemus.

Reliqua decreta in Synodo habita, videlicet: de modo vivendi in ipſa Synodo, cum tabella diſciplinæ Synodalis: de miniſtris Synodi, cum eorum catalogo: de præjudicio non afferendo: de non diſcedendo a Civitate: de Oratione publica: de Fidei profeſſione: de Clero vocando, & ſervitio Synodali agendo: de Officialibus Cleri, & alia, quæ in Seſſione fieri ſolent, brevitatis gratia hic omittūtur; habentur tamen in actis totius Proceſſus Synodalis, quæ in Archivo Epiſcopalis Curiæ aſſervantur.

TITULUS I.
De Summa Trinitate, & Fide Catholica.

CAPUT UNICUM.
Munia adimplenda per Parochos prima Dominica cujuslibet Mensis, Festisque solemnibus post Euangelii enucleationem decernuntur.

QUoniam ad planiorem, ac saniorem Mysteriorum nostræ Orthodoxæ Fidei interiorem assensum, exterioremque confessionem (quorum primum, ut ait Apostolus, ad Justitiam, secundum verò ad Salutem necessarium est), summopere pertinere existimavimus, ut præterea, quæ de Fidei doctrina addiscenda, atque edocenda in Prædecessoris nostri salutaribus Institutis exhibita, ac sancita sunt, virtutum quoque Theologaliū non solùm interiores actus exerceantur, sed etiam quædam exacta formula recitetur; ideo omnino statuimus, & decernimus (prout ab initio nostri Præsulatus primis Quadragesimalibus Edictis imposuimus), ut omnes Parochi expressè doceant Populum, fuisse proscriptas, ac jure merito profligatas sequentes propositiones a fel. record. Alexandro VII. n. 1. (k), nempe: *Homo nullo umquam suę vitę tempore tenetur elicere actum Fidei, Spei, & Charitatis, ex vi præceptorum divinorū ad eas virtutes pertinentium*; & ab Innocent. XI. nu. 17. (l): *Satis est actum Fidei semel in vita elicere*; sciantque, singulis primis Dominicis cujuslibet mensis, ac solemnibus Festivitatibus, prout ipsi judicaverint salubriùs expedire (ex-

(k) 24. *Septembris* 1665. (l) 2. *Martii* 1679.

(expleto sermone consueto super Evangelio) pro dictarum trium Theologalium virtutum actibus rite addiscendis, ac eliciendis, pedetentim, ac de verbo ad verbum, clara, distincta, elataque voce a semetipsis (ut ab omnibus bene audiri, ac percipi possit), ac solummente & corde a Populo ad rumorem, confusionemque vitandā in Ecclesia, sequentem formulam modo superiùs relatam, & in eisdem nostris Quadragesimalibus Edictis expressè appositam fore recitandam; Atque in informandis pueris, & puellis super ceteris Christianæ Doctrinæ Mysteriis, ita illos, illasque subjectam formulam edoceantur, nisi ab ipsis sciatur, ac memoria teneatur, ad primam Sacramentalem Communionem minùs admittant; & insimul eosdem pueros, & puellas imbuant, & erudiant, ac hortentur, se sub mortali, præsertim in imminenti mortis periculo, urgenti gravi in contrarium tentatione, præcepti Paschalis adimpletione, & ceteris solemnibus Christianæ vitæ sacris functionibus, debere prædictos actus revera exercere. Quæ omnia & singula sub pœna carolenorum decem pro qualibet vice adimpleant Parochi, & exactè exequantur.

FORMOLA

Degli Atti di Fede, di Speranza, e di Carità.

Atto di Fede.

IO credo fermamente, perchè così ha rivelato Dio alla Santa Chiesa Cattolica, che c' è un solo Dio, e tre Persone Divine uguali, che si chiamano Padre, Figliuolo, e Spirito Santo; delle quali se bene ciascuna sia Dio, nondimeno non sono tre Dei, ma un solo Dio,

per-

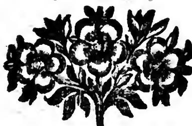
perchè tutte queste tre Persone hanno la medesima Essenza, e Divinità, e che il Figliuolo si fece huomo, prendendo per opera dello Spirito Santo, Carne, ed Anima umana nel ventre della purissima Vergine Maria, e che morì per noi in Croce, risuscitò, e salì al Cielo, e di là ha da venire alla fine del Mondo a giudicare tutti i vivi, ed i morti, per dare per sempre a' buoni il Paradiso, ed a' cattivi l' Inferno; e di più per l' istesso motivo credo tutto quello, che crede, ed insegna la medesima Santa Chiesa.

Atto di Speranza.

DIO mio, perchè siete Onnipotente, ed infinitamente misericordioso, io spero, che per gli meriti di Gesù Cristo nostro Salvatore, e se farò opere da buon Cristiano, come propongo di fare con il vostro santo ajuto, mi darete la vita eterna.

Atto di Carità.

DIO mio, perchè siete sommo e perfettissimo Bene, vi amo con tutto il cuore, e sopra tutte le cose, e più tosto d' offendervi, son disposto a perdere ogni cosa; e per amor vostro amo ancora, e voglio amare il mio Prossimo, come mè stesso.

TI-

TITULUS II.

De Constitutionibus.

CAPUT I.

Confirmantur Constitutiones Synodales ab Illustriss. & Reverendiss. Domino Prædecessore nostro Fr. Antonio Tortorelli fel. record. editæ sub anno Domini 1688.

CUm igitur, quarto jam absoluto nostri Præsulatus anno, universæ nostræ Diœcesis visitationem peregerimus, perque eam Ecclesias, Cleros, & Populos, eorumque mores perlustraverimus, abunde animadvertimus & cognovimus, Statuta, Decreta, & Synodales Sanctiones, per b. m. Illustriss. & Reverendiss. Dominum Fr. Antonium Tortorelli nostrum immediatè Prædecessorem, edita, jussa, & sancita satis esse ad disciplinam Ecclesiasticam, & ad Gregem a Deo nobis commissum in officio continendum; proinde operæ pretium duximus, ea, juxta eorum seriem & tenorem, ac de verbo ad verbũ fore confirmanda, prout præsenti decreto confirmamus, & quatenus opus sit, iterum innovamus; præcipientes ea in posterum inviolabiliter observari, sub pœnis in eisdem constitutionibus, & decretis appositis, & aliis nostro arbitrio: cum additione tamen, & adjectione quorumdam nostrorum Decretorum, quibus aliqua illis adjicimus, aliqua de eisdem Synodalibus Constitut. & Decretis non immeritò detrahimus, aliqua verò magis explicamus, ceu nobis visum est magis expedire, ac conducere Saluti Animarum nostræ curæ, & Pastorali solicitudini

commiſſarum, Laicalium Univerſitatum quieti,& denique Regalis Juriſdictionis indemnitati; Cùm Salvator noſter Chriſtus Jeſus in ſuo ipſius Euangelio *(m)*,ea quæ ſunt Cæſaris, Cæſari, & quæ ſunt Dei, Deo fore reddenda, quemadmodum cunctis notum eſt, apertè aſſeveret, & mandet.

CAPUT II.

Peccata carnalia, Stupri ſcilicet, Inceſtus in primo & ſecundo gradu,Conſanguin.ſive Affinitatis corporalis, & ſpiritualis, Sodomiæ perfectæ, Beſtialitatis,Concubinatus, atq; Congreſſus carnalis inter Sponſos per verba de futuro, eſſe reſervata quoad Viros tantùm, enuntiatur.

CUm dubium nullum ſit, quin mulieres propter gravia crimina, quæ quandoque perpetrarint, ſeu veriùs ob quandam noxiam erubeſcentiam,& pudorem, quem veternoſus, & virulentus Inimicus earum ante oculos mentis ponit poſt lapſum, faciles ſint in Sacra Exomologeſi ad illa conticenda; ac præſertim ſi noverint ſuas graves, & atroces noxas, non a quibuſvis, ſed dumtaxat a Confeſſariis facultatem a reſervatis abſolvendi habentibus, poſſe remitti; ut tanto malo occurramus, & ne Pœnitentiæ Sacramentum, quod ad animarum ſalutem a Chriſto Domino inſtitutum eſt, cauſa fiat obductionis æternæ: ſummo jure ſancimus, peccata carnalia, Stupri ſcilicet, Inceſtus in primo & ſecundo gradu, Conſanguinitatis, & Affnitatis corporalis & ſpiritualis, Sodomiæ perfectæ, Beſtialitatis, Concubinatus, at-

(*m*) *Matth.* 22. 21.

atque Congressus carnalis inter Sponsos per verba de futuro, reservata absque excomunicatione ab eodem Illustriss. Prædecessore nostro in suis Synodalibus Constitutionibus, sub titulo 20. de Sacramento Pœnitentiæ in calce duodecimi Capitis, promiscuè quoad viros, & mulieres, esse quoad viros deinceps solummodo reservata.

CAPUT III.

Permittitur diebus Festis Pistoribus publicis panificium, sicut & venditoribus panem vendere, abrogata pœna in Synodo nostri Prædecessoris statuta.

QUamvis omnes teneantur diebus Festis se ab operibus servilibus abstinere, nisi aliud suadeat pietas, vel necessitas urgeat, vel publica utilitas exigat; cognoscentes Nos tamen, & perpendentes, non parum conducere communi utilitati, & necessitati, panis confectionem, aliorumque comestibilium diebus Festis, & illorum venditionem, ad subveniendum præsertim pauperibus indigentibus, ac viatoribus: declaramus Pistores, & publicos venditores panis, dictorumq; comestibilium, ad prædictorum præsertim usum, tam pauperum, quàm viatorum, immunes ab omni pœna a nostro Prædecessore in sua Synodo *cap. 2. de observatione Festorum* diebus Festis laborantibus inflicta, permittentes eis ipsorum impunè exercere opus; memorantes denique cunctis, Deum nostrum, qui pius est, & benignus, & cujus jugum suave, & onus leve, ex sua in Nos benignitate, pondera humeros nostros excedentia minimè nobis imponere voluisse.

CAPUT IV.

Aliæ abrogationes, detractiones, castigationes, & explicationes in Synodales prædictas Constitutiones Illustris. Domini nostri Prædecessoris sub uno capite collectæ, & comprehensæ.

CUm in perlegendis nostri Prædecessoris recensitis Synodalibus Constitutionibus intentè perpendissemus, quæ nobis ad præsens visa sunt abroganda, de illis detrahenda, atque diminuenda, quæque magis explicanda, ut cunctis, (quoad fieri potest) per nos prospectum esse cognoscatur, quemadmodum ab initio in decreto confirmationis earumdem Constitutionum, non obscurè, a nobis faciendum esse, innuimus; idcircò sub uno tantùm decreto, & capite, ad vitandam prolixitatem, detractiones, abrogationes, & explicationes prædictas fieri decernimus, & præcipuè eorum, quæ nunc temporis suum non consecutura effectum animo revolvimus, & difficillimè esse ad praxim reducibilia (quod cum apertè cognovissemus, ex iis, nostro Præsulatus tempore sumus passi multa impunè fieri), sed etiam inter potestatem Ecclesiasticam, & Laicalem contẽtiones, & controversias excitare, causare, & commovere dilucidè, & exploratè experti sumus. Unde:

Sub Tit. IV. Cap. I.

POEnam Excommunicationis, & librorum amissionis contra non exhibentes notam omnium librorum (cùm nullibi sic generaliter inveniatur statuta) meritò abolemus: sed solùm per instructionem Clem. VIII. adjectam regulis Indicis §. 1. monemus unumquemque retinen-

tinentem penes se libros in Indice prohibitos absque licentia Sac.Indic. Congr. incidere in Excommunicationem sancitam, & innovatam in eadem S. C. I.

Cap. II. sub eodem Tit.

PRohibitionem introductionis librorum in hanc nostram Diœcesim indiscriminatim factam, sive ad usum proprium, sive ut illos introducens vendat, nullius esse roboris, mandamus; sed solùm intelligendam esse de libris, ut suprà prohibitis, non verò de aliis non vetitis.

Cap. III. sub eodem Tit.

CUm regula in dicto capite tradita de libris prohibitis ab aliquibus cum explicatione,tamquam restrictioni obnoxia, accipiatur, utpote quia habeatur regula secunda Indicis a Tridentino tradita,ex qua non omnes libri ab Hæreticis compositi sunt proscripti, sed solùm ab Hæresiarchis, & tractantes ex professo contra Fidem Orthodoxam; Idcirco non tam latè accipiendam esse, sed cum restrictione intelligendam esse, explicamus.

Sub Tit. V. Cap. III.

REgulam, per quam statuitur, ut nominatio Concionatoris fiat convocato parlamento Universitatis, &c. intelligendam esse de illis locis, in quibus talis viget consuetudo; secùs verò de locis aliis, in quibus hujusmodi consuetudo non extat, declaramus.

Cap. IV. sub eodem Tit.

POEna caroleni unius inflictæ non interessentibus concioni, ex decreto Sac. Congr. in Castellaneten. 20. Augusti 1602. Canonicos, vel Participantes nolu-

mus

mus subjici, neque esse obnoxios, cùm contra eos sit statuta pœna amissionis distributionis illius diei ; sicuti & abrogamus pœnam impositam in eodem capite adversùs non claudentes apothecas, & officinas, dum Concio ipsa habetur.

Sub Tit. VI. Cap. III.

POEnam ducatorum trium contra depingentes, vel pingi, vel apponi facientes Imagines in Ecclesiis, vel locis piis, nisi priùs delineatæ a Pictoribus, ostensæ fuerint Episcopo, vel Vicario Generali, volumus afficere deinceps solùm Clericos, non autem laicos, quos tamen pœnæ Interdicti Ecclesiastici, si in hoc deliquerint subjiciemus.

Sub Tit. VII. Cap. I.

POEnam Censurarum statutam in non denuntiantes blasphemos, decernimus in posterùm afficere tantùm eos, qui audiverint aliquem blasphemum proferentem blasphemiam Hæreticalem, quæ est conjuncta cum errore Fidei, non verò simplicem, quæ cum tali errore conjuncta non invenitur.

Sub Tit. IX. Cap. II.

ABrogantes pœnam trium librarum ceræ albæ laboratæ impositam in laborantes diebus Festis, statuimus, transgressores Festorum afficiendos esse pœna Ecclesiastici Interdicti, si tamen semel & iterum correpti a suis Parochis, adhuc contumaces fuerint ; sicut & quemcunque Confessariorum a nobis approbatorum posse eos ab hujusmodi peccato absolvere ; & si per sex vices in id prolapsi fuerint, Pœnitentem haud absolvant, nisi imposita ei gravi, & salutari pœnitentia, ut de cetero

tero

tero a tali noxa abstineat, & abhorreat.

Cap. III. sub eodem Tit.

ABolendum integrè decernimus idem Caput, in quo prohibentur fieri diebus festis executiones personales, sive reales, etiam pro solutionibus Fiscalibus, sub pœna Excommunicationis, cùm maximè a Potestate Laicali sunt sancitæ modestæ, & debitæ coercitiones contra carcerantes diebus Festis; onerantes tamen graviter conscientias Ministrorum Laicorum, ut ab hujusmodi executionibus, sive personalibus, sive realibus, se abstineant pro observatione, quoad ad hoc, dierum Festorum; necnon præcipitur in eodem capite Vicariis Foraneis, & Archipresbyteris, ut notificent hujusmodi decretum Gubernatoribus, Judicibus, Universitatibus, & Executoribus: nam hoc prædictæ abolitionis expressione intelligendam esse significamus.

Cap. IV. sub eodem Tit.

NUllitatis contractus pœnam impositam, si contigerit præstari juramentum in contractibus sine licentia Episcopalis Curiæ diebus Festis, prorsus tollendam fore sancimus, præsertim si contractus inter personas Laicas celebretur, vel saltèm si unus ex contrahentibus Laicus foret.

Cap. V. sub eodem Tit.

PRohibitionem, qua interdicitur Circulatoribus, ne Feriis sextis exhibeant ridicula, & vana spectacula, etiam prætextu vendendi medicamina in conspectu Cathedralis Ecclesiæ, vel aliorum locorum Matricis Ecclesiæ sub pœna librarum decem ceræ albæ laboratæ, abrogatam esse declaramus; dummodo tamen in aliqua ex

Feriis

Feriis ſextis dies feſtus non occurrat, quia in eo caſu ipſos ab illis ſe debere abſtinere monemus.

Sub Tit. XI. Cap. I.

PEcuniariam pœnam in dicto capite impoſitam contra deambulantes, & confabulantes in Eccleſia, dum Sacrum peragitur, verbum Dei prædicatur, & Divina penſa perſolvuntur, ſicut & adversùs clamantes, rixantes, tumultuantes, commeſſantes &c. omnino abolemus; verùm in idem Decretum peccantes, a nobis per Cenſuras diſtrictè coercendos, & plectendos fore indubitanter noverint.

Cap. VIII. ſub eodem Tit.

CUm onus Eccleſiæ verrendæ, non ad Clericos, ſed ſolùm ad Sacriſtam pertineat, ipſos ab hujuſmodi onere declaramus immunes.

Sub Tit. XII. Cap. VI.

ABolemus itidem Excomunicationem latæ ſententiæ inflictam Sindicis, & Electis, & cuicumque Officiali Temporali, milites, vel ſatellites hoſpitio recipiendos in domibus Eccleſiaſticorum, deſtinantibus.

Sub. Tit. XIII. Cap. II.

ABolemus etiam pecuniariam pœnam decretam adversùs Procuratores montium pietatis, Monaſteriorum Monialium, aliorumque locorum piorum Eccleſiaſticorum, non conficientes ſpatio duorum menſium nova inventaria bonorum ſtabilium eorumdem locorum; firma tamen remanente Excommunicationis pœna in Decreto ſtatuta.

Cap.

Cap. III. sub eodem Tit.

EXcommunicationem latam in non revelantes usurpatores, illicitosq; detentores bonorum, fructuum, censuum,&c. locorum piorum Ecclesiasticorum,abrogatam, & abolitam esse sancimus, cùm satis sit, illam ex Decreto Sac. Conc. Trid. sess. 22. cap. 2. de Reformat. afficere, ac ligare ipsos usurpatores, atque detentores illicitos.

Sub Tit. XIV. Cap. III.

REgulam de Legatis piis non solutis suo tempore, & deinde a Reverenda Fabrica S. Petri de Urbe in totum, vel in partem exactis, debere scilicet tunc heredes priùs requisitos, & sua ipsorùm avaritia, vel incuria non illa solventes, pati, ac subire damnum, non verò Ecclesias, in quarum favorem Legata facta erant, jure merito abolemus, ne in messem alienam falcem mittere videamur.

Sub Tit. XV. Cap. VI.

MUlctam pecuniariam vigintiquinque ducatorum solvendam ab iis, qui cadavera defunctorum, postquàm Ecclesiasticæ sepulturæ tradita sunt, exhumare, non servatis de Jure servandis, nequaquam dubitarent, ad finem capiendorum indiciorum per Curias Laicales,de medio tollimus, respectivè ad Laicos; quos tamen volumus in hujusmodi casu Excomunicationis pœna irretiri: firma nihilominus, & in suo robore permanente utraque pœna,quoad Ecclesiasticos,vel exhumantes ut suprà, vel exhumari permittentes.

Sub Tit. XVI. Cap. II.

POEnam carceris, vel aliam pro gravitate culpæ infligendam tam Parochis, quàm aliis Confessariis, & Sacramentorum Administratoribus, qui quacumque diei, vel noctis hora vocati ad Sacramenta administranda illico non accederent; ac proinde æger, vel sine Sacramentorum susceptione, vel sine animæ commendatione ex hac vita migraret, restringimus ad solos Parochos, eorum Coadjutores, & ad quemlibet alium Sacerdotem, qui in eo necessitatis casu ex justitia, non verò ex charitate, & Sacramenta administrare, & animam ægrotantis commendare deberet.

Cap. III. sub eodem Tit.

VOlumus, ut deinceps Clericus, sive majoribus, sive minoribus insignitus, qui quotannis ad hanc nostram Cathedralem pro receptione Sacrorum Oleorum, Feria Quinta in Cœna Domini, vel die antecedenti mittendus est, Ecclesiæ Curatæ cujuscumq; loci impensis ille mittatur. Quòd si in aliquo ex Oppidis nostræ Diœceseos plures Ecclesiæ Curatæ fuerint, uti in Anglono, Frusinone, Castrosangro, Balneolo, Rhodio, Borrello, & Castropineano, tunc proportionaliter, & æquè ab illis Ecclesiis impensæ erogandæ, & faciendæ erunt.

Sub. Tit. XX. Cap. V.

CUm communi consuetudine ubique locorum receptum sit, sufficere Fidelibus, ut satisfaciant præcepto annualis Confessionis, & Communionis, si sua peccata cuilibet Confessariorum approbatorum confiteantur, Sacram verò Synaxim de manu proprii Parochi recipiant, declaramus, neminem suo ipsius Parocho

Sacra-

Sacramentalem Exomologesim facere, sed solùm de manu illius Dominicum Corpus tempore Paschatis sumere teneri.

Sub Tit. XXII. Cap. III.

QUotiescumque evenerit, ut Gubernatores, Judices, Ministri de Regimine, aliique, ad quos spectabit, ad primam Clericalem Tonsuram promovendis facere fidem renuant, ipsos scilicet Promovendos in Curia Seculari inquisitos non reperiri; statuimus, haud procedendum esse adversùs eos ad Ecclesiastici Interdicti pœnam, sed ad illorum Superiores majores fore recurrendum, ut Jure medio illos ad recensitam faciendam fidem compellant.

Cap. VI. sub eodem Tit.

SI quis posthàc aggregatus servitio alicujus Ecclesiæ in hac nostra Diœcesi, etiam nostræ Cathedralis, per mensem absfuerit, ex quavis causa (excepta infirmitatis), decernimus, non illico deveniendum esse ad privationem loci, quem ille obtinebat, sed solùm post duos elapsos menses, præmissis etiam debitis monitionibus, ac omnibus aliis de Jure faciendis; verùm sub hoc Decreto non comprehenduntur ii, qui per duos menses, & ultrà, nostra, vel nostri Vicarii Generalis licentia in scriptis concedenda absentes fuerint, nec etiam comprehenduntur, quorum aggregationes habent vim Beneficii, vel quasi, contra quos procedatur juxta Sacros Canones.

Sub Tit. XXIII. Cap. II.

ETsi adversùs contrahere audentes matrimonium, non præmissis solemnitatibus à Jure requisitis, in dicto Capite sit statuta, ac sancita pœna ducatorum viginti, & in subsidium, Excommunicationis; Nos nihilominus

fecundam pœnam Cenſurarum confirmātes,& corroborantes, cui eos omnino in caſu hujuſmodi temeritatis, & tranſgreſſionis ſubjiciemus, annullamus, & abrogamus primam pecuniariam.

Cap. VII. ſub eodem Tit.

ITem abrogantes pœnam ducatorum decem, impoſitam Sponſis de futuro in eadem domo cohabitantibus, aut convenientibus, aut inter ſe colloquentibus, ſancimus,& mandamus,illos innodandos eſſe Excommunicatione,ſi Nobis legitimè conſtiterit, ſe talia perpetraſſe, & ipſorum commercium illicitum fuiſſe.

Sub Tit. XXVII. Cap. IV.

AD medietatem reducentes pœnam ſex ducatorum impoſitam Perſonis Eccleſiaſticis, tam non abſtinentibus ſe a venatione cum armis,quàm luſoribus aleatum, & taxillorum, delemus, & abrogamus trium ducatorum mulctam inflictam iis, qui alios ludentes, ſive clangulùm, ſive palàm viderent.

Cap. V. ſub eodem Tit.

ECcleſiaſticis noſtræ Diœceſis permittimus detentionem armorum non prohibitorum domi ad ſui defenſionem; Pro Clericis verò arma prohibita cujuſcumque generis ſint, in domibus retinentibus, ſtatuimus pœnam viginti ducatorum,& in ſubſidium, Excommunicationis, dummodo Nobis detentio eorumdem armorum legitimè conſtet; ſi tamen cum eis quis illorum apprehenſus fuerit, & in noſtra Curia Epiſcopali clarè conſtiterit, ipſum damnationis pœnam ad triremes per annos duos tantùm non effugiturum; Inſuper Clericus, qui deprehenſus fuerit ſine cauſa ulla a Jure permiſſa,

extra

extra domum sine habitu, per quinque, aut sex vices; graviter nostro arbitrio mulctabitur, cassando omnino pœnam carceris in eisdem nostri Prædecessoris Constitutionibus impositam.

Cap. VI. sub eodem Tit.

ETsi vigore Synodalium Constitutionum recessiti nostri Prædecessoris vetitum sit Ecclesiasticis nostræ Diœcesis de illius finibus discedere sine Prælati licentia sub pœna ducatorum sex; Nos tamen ne videamur magis onerare, sed potiùs quodammodo levare nostros subditos aliquibus oneribus, quæ illis importabilia usquemodo visa sunt, indulgemus eis, ut valeant etiam sine nostra licentia discedere ab eadem Diœcesi, & abesse per octo dies in casu repentino, seu eorum necessitatis, dummodo tamen accessus non sit ad nundinas, quo tempore dierum octo elapso, & ipsis non revertentibus, decernimus in eo casu medietatem pœnæ in prædictis Constitutionibus, transgressoribus inflictæ, eos esse omnimodè soluturos; Parochis verò in eodem casu repentino permittimus pariter discessum a Diœcesi, & absentiam ab illa per quatuor dies, si tamen alium Sacerdotem substituant, qui eorum vices in cura animarum gerat. At si ultra id tempus absentes fuerint, vel non suffecto alio Sacerdote in suum ipsorum locum, discesserint, graviter eos pro modo culpæ plectemus.

Sub Tit. XXXII. Cap. I.

FUstigationis, & exfractationis pœnam in Lenones, sive masculos, sive feminas comminatam, in Excommunicationis animadversionem commutamus. Quòd si hujusmodi coercitione affecti ullo modo resipiscere noluerint, tunc per Magistratus Seculares illos prædicta fusti-

fuſtigationis, & exfractationis punitione plectendos eſſe pro poſſe curabimus; contra verò Concubinarios ſerventur examuſſim pœnę illis a Sacris Canonibus inflictę, deletis quibuſcumque aliis in Synodo noſtri Prædeceſſoris appoſitis.

Sub Tit. XXXVI. Cap. III.

VEterrimam Conſuetudinem non congregandi Capitulum noſtræ Cathedralis ſine noſtra, vel noſtri Vicarii Generalis licentia, mirum in modum a noſtris Prædeceſſoribus laudatam, & approbatam, Nos pariter laudamus, approbamus, atque confirmamus; Volumus autem (ad oſtendendum amorem, quo idem noſtrum Capitulum præ omnibus proſequimur), ut poſt petitam ſemel per ipſum a Nobis, vel a noſtro Vicario Generali licentiam prædictam, ſe congregandi, illa ſemel conceſſa, ſit perpetuò duratura, dummodo ob aliquam juſtam cauſam revocata non fuerit, excepto tamen caſu aggregationis faciendæ alicujus ſimplicis Presbyteri ad medietatis emolumentorum participationem, in quo decernimus, ipſum tunc teneri licentiam petere ſe congregandi, ad finem eamdem aggregationem faciendi; ſi ſecùs factum fuerit, aggregatio ipſo Jure nulla ſit, & irrita, ceteris verò, quæ in dicto Capite ſancita ſunt, firmiter, & in ſuo robore permanſuris.

CAPUT V.

Diminuuntur ceteræ Mulctæ pecuniariæ appoſitæ in Synodo Diœceſana noſtri Prædeceſſoris, de quibus in ſuperioribus Decretis nulla facta eſt mentio.

IN quibuſcumque locis Synodi noſtri Prædeceſſoris, ubi agitur de pecuniariis mulctis, quas vel non abro-

rogavimus, vel non minoravimus in aliis nostris Decretis, decernimus & sancimus, transgressores illarum pœnalium Constitutionum in futurum non damnandos esse ad integram pœnam, sed solummodo ad pœnæ medietatem contra Personas Ecclesiasticas; contra verò Laicos omnino abrogamus, ut cuncti apertè cognoscant, & fateantur, Nos tamquam Patrem & Pastorem, amorem cum timore conjūgere, & severitatem cum lenitate miscere, juxta Scriptorum interpretationem (n) super illud Psalmi 44. *Accingere Gladio tuo super femur tuum, potentissimè; Specie tua, & Pulchritudine tua.* Gladius enim timorem designat, Species verò innuit amorem.

CAPUT VI.

De Examinatoribus Synodalibus.

ANimarum saluti maximè expedit, eas a dignis, atq; idoneis Rectoribus gubernari; cùm autem id præcipuè ab Examinatoribus pendeat, ex præscripto Sac. Conc. Trid. in hac nostra Synodo viros spectatæ virtutis, solidæque integritatis eligi volumus (o), qui omnes de incorruptè, & fideliter exercendo suo munere, quacumque postposita humana affectione, jurabunt ad Sancta Dei Euangelia in nostris, vel nostri Vicarii Generalis manibus in hanc, quæ sequitur, formam.

Ego N. N. Synodalis Examinator ab Illustriss. & Reverendiss. Domino D. Alphonso Mariconda Episcopo Triventino nominatus, & a S. Synodo approbatus, promitto, spondeo, & juro, me omni spe, metu, præmio, ac humana affectione remotis, munus meum hoc rite, & rectè adimpleturum. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

Ca-

(n) *S. Joan. Chrysost. in Psalm.* 44. (o) *Elenchus Examinatorum in calce hujus Synodi annectetur.*

Caveant autem prædicti Examinatores, ne quidquam prorsus occasione Examinis, vel antè, vel pòst accipiant; alioquin simoniæ vitium, tam se, quàm alios dantes incursuros noverint; a qua quidem hi absolvi non poterunt, nisi dimissis Beneficiis, quæ quomodocumque obtinuerunt, & ad alia imposterùm inhabiles reddentur. Benignè, & humaniter præfati Examinatores sese gerant cum Examinādis, ne timore concepto perterrefiant, eaque tantummodo perquirant, quæ ad Parochiale munus, & animarum curæ exercitium pertinent; completoque Examine, nemini prorsus, nisi Nobis, vel Vicario nostro Generali assistentibus, approbatos, vel reprobatos, suffragiorum numerum, quidve in Examine evenerit, ullatenus manifestent.

Et quoniam audivimus, alibi, quod ceteroquin nòn planè credimus, a singulis Examinatoribus Synodalibus singulos assumi Cursores, nescientes Nos tamen ad quem finem Cursores ab eisdem Examinatoribus assumantur, cùm hi aliud peragere non valeant, nisi examinare concurrentes ad regimen Ecclesiarum Curatarum, illosque vel approbare, vel reprobare; Idcirco Nos, qui non dissidia, & discordias excitare, sed concordiam fovere, & novitates fugere cordi summopere habemus, mandamus omnibus, & singulis Examinatoribus, sive Secularibus, sive Regularibus in hac nostra Synodo electis, ne ullo pacto audeant sibi Cursores assumere, maximè cùm nullo umquam tempore in hac nostra Diœcesi isthæc extiterit consuetudo; Imò nec permisimus nostri Præsulatus tempore, nec patiemur deinceps, Cursores assumi a nostris Vicariis Foraneis, & Parochis Diœcesis, quibus magis illis opus esse aliquando posset, & Nos tam pro Civitate, quàm pro aliis locis nostræ Diœcesis, licèt non pauca sint, utpotè quadra-

ginta

ginta ferè sex, non plùs quàm sex tantùm Cursoribus universim contenti sumus.

CAPUT VII.

De Judicibus Synodalibus.

CUm ex decreto Sacrosancti Conc. Trid. (*o*) præcipiatur in singulis Conciliis Provincialibus, aut Diœcesanis, aliquot personas designari, habentes qualitates requisitas a Constitutione Bonifacii VIII. incipiente *Statutum* (*p*), nempe Dignitate Ecclesiastica præditas, aut Personatum obtinentes, seu Ecclesiarum Cathedralium Canonicos; & alioquin ad id aptas, prout ex Constitutione Gregorii XV. quibus præter Ordinarios locorum, de cetero Ecclesiasticæ, ac Spirituales causæ, & ad Forum Ecclesiasticum pertinentes in partibus delegandæ, committantur a S. Sede Apostolica, vel ab ejusdem Legatis, ac Nuntiis, ideo Judices Synodales remanent nobis constituendi (*q*). Meminerint itaque, se debere judicare in æquitate, & veritate, strictissimam de hoc Deo Supremo Judici reddituri rationem. Caussas ipsis a Superioribus Judicibus delegatas, qua majori expedire poterunt celeritate terminari quàm diligenter studeant, ác litigantium artibus in litium contestationibus, vel alia Judicii parte procrastinanda, sive statuti termini præfixione, sive competenti alia ratione occurrant, præsertim ubi agitur de piis locis, quorum indemnitati, quantùm fieri potest, semper est consulendum, de alimentis præstandis, mercedibus solvendis,

D mise-

(*o*) *Sess. 25. cap. 10.* (*p*) *De refor. in 6.* (*q*) *Catalogus Judicum in calce hujus Synodi legi potest.*

miserabilibusque personis. Ex prædictis Judicibus Synodalibus poterunt Regulares sibi eligere Conservatores, qui eorum personas, bona, jura, privilegia, exemptiones, & immunitates defendant, ac tueantur, servatis tamen conditionibus a Gregorio XV. necnon a Sac. Conc. Trident. præscriptis, atque ab Innoc. X. confirmatis. Quòd si secùs, quàm juxta formam in Apostolicis Constitutionibus statutam, iidem Regulares elegerint aliquos ad munus Conservatoris obeundum, nominaverint, seu reipsa deputaverint, aut electis, nominatis, seu deputatis uti ausi fuerint, utriusque vocis privationem ipso jure incurrent; neque ab hac pœna ab ullo, præterquàm a Romano Pontifice absolvi poterunt, prædictorumque omnium Conventus, Monasteria, & loca hujusmodi, ac eorum personæ, & bona Conservatore carebunt ad annum; ipsos tandem Regulares monemus, ut facta electione alicujus ex supradictis in Conservatorem, hujusmodi electionis, seu assumptionis documentum penes acta nostræ Curiæ exhibeant, & dimittant, aliàs electio ad nihilum suffragabitur, omniaque acta a prædicto Conservatore nulla, & irrita erunt.

TI-

TITULUS III.
De Qualitate Ordinandorum.

CAPUT UNICUM.

Duos Fratres non esse facilè adscribendos Militiæ Ecclesiasticæ, neque unicos; Patrimonium constituendum integrè Ordinando in susceptione Clericalis Tonsuræ, relicta per Patrem æquali portione aliis filiis, & sibi, sancitur.

NE quà in parte Sacrosf. Conc. Tridentino adversari videamur, dicenti: quàmplures plerisque in locis, ad Ordinum susceptionem admitti ferè nullo delectu; atque etiam ad tollendas (quoad fieri potest) Universitatum Laicalium querimonias, propter adscriptorum Militiæ Clericali multitudinem; cùm persæpè eveniat in una domo multos esse, qui Divinis mancipantur officiis, non tamen ut fidelem Deo cultum præstent, sed potiùs fraude fugiendi judicii Secularis (r), & minùs solvendi onera Secularibus imposita, ac aliquando ad Ordines assumi, qui unici sunt, quique etiam Patrimonium, quo alantur, integrum non habent, etsi in Sacrorum Ordinum susceptione fictè, & fraudulenter apparere faciant, se illud integrè, & pacificè possidere; ex quo interdum fit, ut non habentes deinde unde honestè vivant, vel sordidum quæstum cum Ordinis dedecore exerceant, vel victum ostiatim sibi quærere cogantur. Idcirco hoc præsẽti Decreto cunctis pateat, & innotescat, Nos posthàc nullo pacto promoturos ad Ordines, sive majores, sive minores, etiam ad primam Clericalem

D 2 Ton-

(r) *Conc. Trid. sess. 23. cap. 4.*

Tonsuram, eos, qui conditiones, & qualitates a Sacris Canonibus requisitas non habuerint; ac etiam non tam facilè insignituros prima Clericali Tonsura illos, qui etsi ceteroquin cunctis conditionibus, & qualitatibus per eosdem Sacros Canones requisitis præditi invenirentur, haberent tamen vel alios Fratres, sive Fratrem, qui Divinis forent mancipati officiis; nec omnino, qui unici essent; Item constare debere in nostra Curia, Promovendum posse vivere honestè ex suis veris, & Patrimonialibus bonis; Quorum integra assignatio ex tunc in anteà fiat Promovendo ad primam Clericalem Tonsuram in ipsius promotione; Nec ullatenus, sciant, Nos medietatem Patrimonii admissuros, prout ante Præsulatum nostrum, Illustrissimus Prædecessor noster fieri sinebat; Necnon (remota omni fraude, & fallacia) constare debere, relictam esse æqualem portionem bonorum Patrimonialium singulis aliis Fratribus, si quos fortasse habeat, ac ipsimet Patri, ne ulli umquam injuria fiat, & fraudibus prorsus in futurum aditus præcludatur.

TITULUS IV.

De Vita, & honestate Clericorum.

CAPUT I.

Clerici ne deferant Vestes breves more Laicorum.

ETsi in Synodicis Sanctionibus præfati nostri Prædecessoris *Tit. 27. de Vita, & Honestate Clericorum cap. 20.* nonnulla utiliter statuta fuerint de delatione ve-

vestium, quas decet omnino Clericos deferre; Nos tamen illa magis explicando, districtè præcipimus omnibus, tam majoribus, quàm minoribus, etiam Clericali Tonsura insignitis, cujuscumque qualitatis, & conditionis existant, ne sive in Ecclesia, sive extra eam gestent vestem brevem, quamvis nigri coloris, cum ansis magnis, sive manicis appensis, neque concinnatam, cum aperturis ex utroque latere partis anterioris, vulgò dictis *le finte* Laicorum more; si secùs fecerint, medietate pœnæ in illis præscriptæ, & appositæ mulctabuntur, ut juxta Sac.Conc.Trid.Statuta(s), per decentiam habitus extrinseci, morum honestatem intrinsecam ostendant.

CAPUT II.

Faciendam esse Congregationem, quæ appellatur Patris Pavonii juxta methodum traditam in nostris Edictis Quadragesimalibus, proponitur. Pœna in transgressores statuitur.

SEdulò, ac seriò perpendentes, morum bonitatem in Populo, præcipuè ab eis originem trahere, qui se Divino ministerio manciparunt, juxta Prophetæ Malachiæ eloquium (t): *Labia Sacerdotis custodiunt Scientiam, & Legem requirant ex ore ejus*: Unde non immeritò Sacerdotes antiquæ Legis, ut refert S.Gregor. Nyssenus, in vestibus suis has duas Hebraicas dictiones scriptas deferebant: *Urim*, *Tummim*, quæ Latino idiomate idem sonant, ac *Doctrina*, & *Veritas*; ex quo Sacerdotes, aliis præbere doctrinam, & spiritu præcellere debere, omnibus exploratum est, cùm reliqui de Populo in eos, tamquam in speculum, oculos conjiciant, ut sumant ex eis quid imitentur, ne fortè illud aliud Sacri

(s) *Cap. 5. Sess. 14. de reformat.* (t) *Cap. 2. 7.*

Sacri Vatis adimpleatur (u), quòd multiplicentur Altaria ad peccandum, & fiant Aræ in delictum. Itaque expressè, & districtè præcipimus universis Parochis, ut singulis hebdomadis, die ab ipsis assignanda, se congregent in suis Ecclesiis, unà cum ceteris de Clero, ibiq; fiat duorum casuum moralium discussio per eos proponendorum, saltem sex diebus ante discussionem, ut quilibet illis valeat studere, & benè præbere responsum, cùm interrogatus fuerit; & responsiones fiant, tam in scriptis, quàm oretenus, juxta methodum traditam a Nobis in Edictis Quadragesimalibus. Verùm ubi fuerit numerus minor Ecclesiasticorum, nimirum infra sex, ne hi otio torpeant, & debita scientia paulatim destituantur, jubemus, ut singuli, sive Parochi, sive in Sacris, & minoribus constituti, conficiant sibi singulos libellos, in quibus manu propria adnotent propositiones, & responsiones casuũ moralium, quos discutere tenentur ceteri aliorum locorum nostræ Diœcesis, ubi major fuerit Congregatio. Itemque eodem tempore fiant alia exercitia spiritualia ad præscriptum Congregationis, quæ appellatur Patris Pavonii, de ordine nostro erectæ, ac fundatæ a primis diebus nostri adventus ad hanc nostram Cathedralem, in tota Diœcesi; Sitque illorum mora in eisdem exercitiis peragendis hora una, sub pœna transgressoribus, & absque justa causa absentibus unius caroleni pro qualibet vice: & post aliquam notabilem summam, ex mulctis transgredientium per eosdem Parochos collectam, emantur Libri spirituales, sive morales, qui asserventur in Sacristia ad universorum usum, & profectum; ac ita meliores effecti, doctrina, vita, & exemplo, ædificent domum, idest familiam Dei.

TI-

(u) *Osee* 8. 11.

TITULUS V.

De Dignitatibus, & Canonicis.

CAPUT UNICUM.

Dignitates, & Canonicos nostri Capituli Triventini honorandos esse inculcatur.

TAnta hodie inolevit temeritas quorumdam Clericorum hujus nostræ Civitatis, & Diœcesis, tam majoribus, quàm minoribus Ordinibus insignitorum, ut putantes, ferè nullum discrimen esse inter ipsos, ac Dignitates, & Canonicos nostri Capituli, minùs eos debito prosequantur honore, tam in Ecclesia, quàm extra eam; At verò Nos nimiùm exoptantes, ut eis a cunctis, ut par est, debitus præstetur honor, sub pœnis nostro arbitrio, pro modo culpæ infligendis, præcipimus omnibus prædictis Clericis, tam in minoribus, quàm in sacris constitutis, sive Civitatis, sive Diœcesis, ne deinceps audeant, nedum quempiam eorum verbis contumeliosis afficere, sed nec per medium, sive ante eos transire, capite tecto, prout a multis accepimus ab ipsis fieri; Quinimo, & in Ecclesia, & ubilibet illos venerentur, omnesque actus reverentiæ erga eos ostendant, ut ita Ecclesiastica Hierarchia conservetur, & qui in Dignitate constituti sunt, a ceteris inferioris ordinis per hæc, & alia similia reverentiæ signa dignoscantur; quo itidem honore, sub eisdem comminatis pœnis, prosequi debeant omnes Parochos, sive Curatos, nostros Vicarios Foraneos, ac Examinatores omnes Synodales, tam Seculares, quàm Regulares ejusdem nostræ Diœcesis.

TI-

TITULUS VI.

De Parochis.

CAPUT I.

Libros Parochiales asservandos fore per Parochos in Sacristia, non verò in eorum domibus, edicitur.

AD nostras pervenit aures, multos Parochorum hujus nostræ Diœcesis retinere penes se in propriis domibus libros Parochiales; cùmque incongruum sit, illos asservari in domibus, & non potiùs in Sacristia, sancimus propterea, ne in futurum sub pœna nostro arbitrio asservēt præfatos libros in suis domibus, sed solùm in Sacristia, vel in aliquo alio Parochialis Ecclesiæ aptiore loco in capsâ bene clausa; Hocque ad evitanda sinistra accidentia, fraudes, & calumnias, quæ unquam contingere possent, ceu nobis, aliquibus illorum evenisse, compertum est.

CAPUT II.

Jubentur Parochi munus Prædicationis exercere juxta Concilii Tridentini præceptum, ac quædam alia peragere.

NOn sine maximo animi nostri mœrore audivimus, quosdam Parochos nostræ Diœcesis sui muneris oblitos, officium prædicationis verbi Dei (quod ipsorum est) ferè numquam exercere, cum non mediocri animarum suæ ipsorum curæ, & solicitudini commissarum detrimento. Ideo omnes nostros intendentes nervos, ut huic malo occurramus, sub gravibus pœnis nostro arbitrio

trio, præcipimus eis, ne postliàc hujusmodi officium ulterius prætermittant, sed juxta Sac.Conc.Trid. Statuta [x], diebus Dominicis, ac Solemnioribus Festis Sacrũ Jesu Christi Euangelium Populo annuntient, & declarent, brevi, facilique sermone pro suo, suarumque ovium captu, & hoc in Altari, in quo Divinum peragunt Holocaustoma, idest Sacrificium, memores illius Ezech. (y): *Væ Pastoribus Israel, qui pascebant semetipsos: nonnè Greges a Pastoribus pascuntur? Lac comedebatis, & lanis operiebamini, & quod crassum erat occidebatis: Gregem autẽ meum non pascebatis.* Et ne a quopiam decipiamur, & implanemur; mandamus, ut singuli eorum conficiant Librum, in quo ordinatè adnotent, seu registrent punctum alicujus virtutis, seu vitii, sive Mysterii, de quibus habuere sermonem; quem Librum, cùm requisiti fuerint, teneantur (nulla interposita mora) ad Nos, vel nostrum Vicarium Generalem transmittere, ut si aliquem segnem, & inobedientem invenerimus, ad dignam coërcitionem devenire possimus. Si quis autem Parochorum (quod non tam facilè credimus) penes se aliquos, vel aliquem saltèm librum impressum, tractantem de modo sermocinandi non habuerit, sicut & si usque adhuc sibi de libris ad meditationes faciendas in superiùs recensita Congregatione Patris Pavonii deservientibus, non providerint, jubemus, ut post unius mensis lapsum ab hujus Synodi publicatione, sibi ipsis provideant. Quòd si ulli ex eis non facile fuerit præfatos emere libros, quorum emptio exiguas requirit impensas, reddat de hoc Nos certiores, vel aliquẽ ex Examinatoribus Synodalibus nostræ Cathedralis, nam brevi illos emendos, & ad ipsos transmittendos curabimus. Qui secùs fecerint

(x) *Sess.24.cap.4.* (y) *Cap.34.2.*

rint, graviter pro modo culpæ plectentur.

TITULUS VII.

De Celebratione Missarum.

CAPUT I.

Traditur ratio Sacerdotibus nostræ Diœcesis registrandi, & adnotandi Missas, quas celebrant singulis diebus.

LIcèt ex nulla parte credamus, in hac nostra Diœcesi adesse Sacerdotes, qui ex diversis devotis (quorum alter alterum ignorat) non exigua onera Missarum, ultra illud propriæ Ecclesiæ, cujus servitio sunt adscripti, accipiant, quibus deinde satisfacere valeant; attamen quia etiam conduntur Leges ad occurrendum, & præcavendum alicui malo, quod de facili in futurum evenire posset, & præsertim scandalo, quod Laici paterentur, si certò ipsi scirent, Presbyteros exercere hujusmodi iniquum, injustum, & detrimentosum mercimonium, ob quod homines pii sua devotione frustrarentur, & quandoque Animæ Purgantes, pro quibus ut plurimùm Missæ celebrari solent, expectatum ab eis suffragium non sentirent; meritò hoc Decreto præcipimus, & districtè mandamus omnibus, & singulis Sacerdotibus hujus nostræ Triventinæ Diœcesis, ut post intercapedinem unius mensis ab harum Synodalium Constitutionum promulgatione, omnimodè conficiant parvum Librum, in cujus capite adnotantes Annum, & Mensem, registrent deinde Locum, Ecclesiam, & Altare, ubi celebraverint, & cui obligationi satisfecerint; exprimentes pariter Personam, a qua pecuniam, & quamcumque

aliam

aliam rem pro Missarum celebratione receperint; atque in prima Missa ab eis celebranda, satisfacturis obligationi contractæ cum eadem Persona, regiſtrent diſtinctè, & clarè summam pecuniæ, aut valorem rei sibi ipsis traditæ; explicent quoque numerum Missarum, quas celebraturi erunt ob pecuniam, vel rem eis erogatam, ac tempus etiam, infra quod se illis celebrandis devinxere, & obligavere; quem Librum quilibet Sacerdos asservet, Nobis, vel nostro Vicario Generali, ut requisitus fuerit, tradendum; nam fortasse reclamantes, seu recursum habentes ad Nos, vel ad nostram Curiam, qui ipsis Sacerdotibus pecuniam, sive quamlibet aliam rem pro Missarum celebratione tradiderint, quiescant, & obmutescant exhibitione Libri; ac ità de fraudibus eis non amplius relinquatur ambigendi locus. Hoc nostrum Decretum violantes, pœna sex ducatorum noverint se fore irremisibiliter mulctandos.

CAPUT II.

A quibus se abstinere debeant Neomystæ, cùm primò sunt celebraturi.

INcongruus planè, & indecorus est nobis visus usquemodo observatus usus in hac nostra Diœcesi, ut scilicet cùm aliquis novellus Sacerdos primam esset celebraturus Missam, omnes de Clero Superpelliceis induti se conferrent ad Domum ipsius Sacerdotis, ibique eum indumentis Sacerdotalibus ornatū & redimitum, unà cum duobus Ministris ducerent personaliter in Ecclesiam, in qua erat celebraturus, ac deinde (ceu solet fieri a sponsis cùm primò traducunt suam ipsorum sponsam ad domum) convivia, & comessationes fiebant, choreæ du-

cebantur, pæanes canebantur, & convivæ inter scyphos ludebant, quod universis scandalo erat, & admirationi; Quare Nos, ad quos spectat inconvenietibus occurrere, ac malis omnibus providere, decernimus, hæc, & similia in his casibus, imposterùm prorsus vitanda ab hujusmodi novellis Sacerdotibus, ac omnibus de Clero sub pœna nostro arbitrio; Indulgentes solùm ipsis Sacerdotibus, ut valeant impunè quamdam mediocrem celebrare festivitatem, sine tamen tripudiis, & cantilenis: & ad mensam Ministros, & Consanguineos adhibere; ut tandem omnibus in suis actionibus Ecclesiasticæ Personæ ædificent, & plantent (z), non verò dissipent, destruant, & evellant.

TITULUS VIII.

De Sponsalibus, & Matrimoniis.

CAPUT UNICUM.

Parochi ne assistant Matrimoniis, tam inter Cives, quàm inter Exteros, nisi capta per nostram Curiam informatione de statu libero contrahere volentium, & licentia assistendi in scriptis obtenta.

QUia in contrahendis Matrimoniis quandoque solent dolosè, vel vera impedimenta conticeri, vel falsa apponi; quorum primum efficit, ut deinde si detegantur, connubia annullentur, non sine maximo scandalo, & Contrahentium, ipsorumque Consanguineorum dedecore, & propriæ existimationis diminutione; secundum verò, ne ea absque justa causa contrahantur: Quare ad his tantis malis occurrendum, præcipimus

(z) *Jerem.* 1. 10.

pimus Parochis, ut quemadmodum eis in primo nostro Edicto Quadragesimali mandatum fuit, ne Matrimoniis assistant tam Civium, quàm Exterorum, non præmissis priùs denuntiationibus in Ecclesia, capta per nostram Curiam informatione de libero Contrahentiū statu, juxta formulā Instructionum Sacræ Congregationis Universalis Inquisitionis S. Officii de Urbe, appositam in appendice Synodicarum Constitutionum nostri Prædecessoris, ac obtenta demum a Nobis, vel nostro Vicario Generali facultate assistendi, in scriptis concedenda. Ita de cetero adamussim exequantur, & omnino adimpleant; si secùs fecerint, graviter nostro arbitrio mulctabuntur.

TITULUS IX.

De Privilegiis.

CAPUT UNICUM.

Decorantur Examinatores Synodales Capituli nostræ Cathedralis quibusdam facultatibus.

UT celeriùs expediantur negotia Parochorum, & Confessariorum hujus nostræ Diœceseos, non raró epistolas ad Nos mittentium gratia consequendi facultatem a casibus reservatis absolvendi, variis ut plurimùm distentos curis, & negotiis, quæ quandoque haud sinunt, Nos posse illis extemplo præbere responsum, & necessariam potestatem eisdem impertiri: idcirco statuimus, & decernimus, ut de cetero quotiescumque prædictis Parochis, & Confessariis hujusmodi facultate opus fuerit, postulent illam per litteras a Synodalibus Exa-

mina-

minatoribus Capituli nostræ Cathedralis, quos tantùm, non verò alios Diœcesis ea præditos esse volumus: Qui etiam valeant impertiri licentiam exercendi opera servilia diebus Festis (justa, & gravi tamen concurrente, & impellente causa), necnon prorogare litteras Systaticas, sive Dimissorias, & Patentales Confessariorum; Nobis verò, vel nostro Vicario Generali consultis; ut si fortè quandoque ulli aliqua ex prædictis licentiis denegganda sit, per Nos, vel eumdem nostrum Vicarium Generalem, id eis innotescat, & certiores reddantur. Ac denique novellos Sacerdotes super Sacrificii Missæ ceremoniis examinare: quos si illis rite imbutos, instructosque repererint, ad idem Missæ Sacrificium peragendum admittant; attamen nolumus, ut sint obnoxii respondendo prædictis petitoriis litteris, sed solùm in illarum calce petentibus licentiam impertiantur.

TITULUS X.

De Pœnitentiis, & Remissionibus.

CAPUT UNICUM.

Parochi, & Confessarii audiant Confessiones Sacramentales in Ecclesia induti Superpelliceo, & Stola.

Præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis Parochis, & Confessariis nostræ Diœcesis, ut in administrando Sacramentum Pœnitentiæ in Ecclesia, utantur omnino tum Superpelliceo, tum Stola pro decentiori ejusdem Sacramenti administratione; In locis verò montuosis prædictæ nostræ Diœcesis, in quibus hiemali tempore maxima solent esse frigora, permittimns eisdem

Pa-

Parochis, & Confessariis, ut super Superpelliceum, & Stolam, in excipiendis Sacramentalibus Confessionibus adhibere valeant & Pallium. Si quis autem horum, sive Parochorum, sive Confessariorum hoc præsens Decretum infringere ausus fuerit, ad pœnam unius auri pro qualibet vice indispensabiliter condemnabitur.

DECRETUM

De iis, quæ ad Nostri Prædecessoris, & Nostræ Synodorum Constitutiones pertinent.

HAs nostras Constitutiones Synodales, quibus Nos confirmantes, & approbantes Synodica Decreta Illustriss. & Reverendiss. Domini nostri Prædecessoris Fratris Antonii Tortorelli b. m. aliqua illis adjecimus, aliqua abrogavimus, aliqua de eis detraximus, aliqua verò magis explicuimus & enucleavimus, omnimodè ab omnibus, & singulis nostræ Jurisdictioni subjectis cujuscumque gradus, & dignitatis sint, observari mandamus (abrogatis tamen, & deletis omnibus Edictis per Nos emanatis a nostro adventu in hanc Cathedralem, usque ad celebrationem præsentis Synodi) ipsosq; obligare, & afficere, ac si unicuique specificè, & personaliter fuissent intimatæ. Quod ut faciliùs evenire possit, Vicariis Foraneis, Parochis omnibus, Clericis tam majoribus, quàm minoribus Ordinibus insignitis, ac universis Beneficium, vel Beneficia cujuscumque generis obtinentibus, de his sibi provideri, easque sæpesæpiùs revolvere, injungimus, ut in his perlegendis, ea, quæ ad ipsos pertinent, scire valeant, & ne quandoque temporum injuria in desuetudinem eas abire cõtingat.

Si

Si aliquam super hujusmodi Cōstitutionibus ambiguitatem, successu temporis oriri contigerit, Nobis, & Successoribus nostris declarandam reservamus, cum facultate interpretandi, moderandi, ac etiam in partem, vel in totū derogandi, auctoritatem nostram hic limitare non intendentes, sed arbitrio nostro reservantes addere quæcumq; prout juxta opportunitatem, ac Ecclesiarum, Subditorumque utilitatem expedire in Domino judicaverimus. Ubicumque de pœnis arbitrariis egimus, declaramus solùm eas locum habere, ubi in Jure certa non habetur imposita pœna, vel ubi delicti excessus de Jure non requirit majorem illa, quæ statuta fuit pro modo culpæ, & juxta facti, ac personarum qualitatem. Quoad verò pœnas pecuniarias, illas, vel locis piis indigentibus, vel pauperibus locis, miserabilibusque personis, arbitrio nostro (etiam ubi non exprimatur) applicandas esse volumus, & decernimus; reservantes etiam Nobis facultatem easdem pœnas pecuniarias, mulctasque moderandi, commutandi, aut in totum condonandi, & relaxandi, prout nobis magis expedire videbitur: auctoritate tamen S. Sedis Apostolicæ semper salva, cujus arbitrio, & voluntati Nos ipsos, & omnia hæc subjicimus corrigenda.

DECRETUM

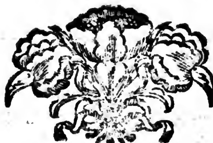
De Synodi Conclusione.

HÆc sunt, quæ Spiritui Sancto, & Nobis decernenda, & promulganda visa sunt in præsenti nostra Prima Diœcesana Synodo, quam optatum finem consecutam complemus; propterea ipsam, Deo, qui eamdem cepit, & perfecit, gratias agentes, concludendam esse decernimus, & conclusam denuntiamus. DE-

DECRETUM

De Synodi Dimissione.

AD laudem Omnipotentis Dei, Beatissimæque Virginis MARIÆ, ac Sanctorum Patronorum, & Tutelarium nostrorum Nazarii, Celsi, & Victoris, necnon Sancti Patris Benedicti, aliorumque Sanctorum, dissolutam, ac dimissam Synodum decernimus; ita ut unicuique licitum sit ad proprias Ecclesias redire. Hortamur autem in Domino & obsecramus omnes vos, Fratres charissimi, ut tales vos præbeatis in ministerio vestro, quales maximè convenit Sacerdotibus omni mundanorum cura segregatis. Illudq; maximè, cùm redieritis, præstandum erit: ut Populus vos ab hac Synodo non mediocrem fructum reportasse, intelligat. Id fermè fiat; si novo Spiritus Sancti lumine illustrati, quæ est magna Synodorum vis, & virtus; ceteris in omni opere vestro imposterùm prælucere studueritis, & in omni parte officii vestri omnem diligentiam adhibueritis. Quod ipse vobis Dominus, & luminum Pater concedat, donet, & impertiatur.

CATALOGUS

Judicum, & Examinatorum Synodalium ab Illustris. & Reverendiss. D. Episcopo Triventino pro Diœcesis amplitudine usque ad alteram Synodum electorum, & ab universa Synodo per verbum Placet *receptorum, prout in Actis.*

JUDICES SYNODALES.

Ex Reverendiss. Cathedralis Capitulo.

Perill. & Ad. Rev. D. Nazarius Colaneri U. J. D. Archidiaconus.
Perill. & Ad. Rev. D. Januarius de Donatellis U. J. D. Archipresbyter.
Perill. & Ad. Rev. D. Nicolaus de Donatellis Thesaurarius.
Perill. & Ad. Rev. D. Dominicus Brindesi Cantor.
Illust. & Ad. Rev. D. Jo: Claudius Bolognese Canonicus.
Deputatur iis, qui non sunt U.J. Doctores in Assessorem Rev. D. Joseph de Alena U.J. D. Oppidi Frusinonis hujus Diœcesis.

EXAMINATORES SYNODALES.

Ex Clero Seculari Urbano.

Perill. & Ad. Rev. D. Nazarius Colaneri U. J. D. Archidiaconus.
Perill. & Ad. Rev. D. Januarius de Donatellis U. J. D. Archipresbyter. Per-

Perill. & Ad. R. D. Franciſcus de Ovidio Primicerius.
Perill. & Ad. Rev. D. Nicolaus de Donatellis Theſaurarius.
Perill. & Ad. Rev. D. Dominicus Brindeſi Cantor.
Illuſt. & Ad. Rev. D. Jo: Claudius Bologneſe Canonicus.
Ill. D. Abbas Alexander Roſſetti U. J. Profeſſor.

Ex Clero Seculari Foraneo hujus Diœceſis.
Ex Civitate Angloni.
Mult. Rev. D. Joſeph Fiorito Archipresbyter.
Rev. D. Nicolaus Longhi Rector Curatus Parochialis Eccleſiæ S. Nicolai.
Rev. D. Nicolaus de Antenuccio U. J. D. Rector Curatus Parochialis Eccleſiæ S. Antonii Abbatis.
Rev. D. Agnellus Jonata U. J. D.
Rev. D. Nicolaus de Sanctopetro.
Ex Oppido Fruſinonis.
Mult. Rev. D. Jo: Baptiſta Raffaele Archipresbyter.
Rev. D. Hieronymus de Alena U. J. D. Rector Curatus Parochialis Eccleſiæ S. Angeli.
Rev. D. Joſeph de Alena U. J. D.
Ex Oppido Torellæ.
Ill. D. Abbas Joſeph Maſcione U. J. D.
Ex Oppido Caſtriſangri.
M. Rev. D. Joſeph Mancino U. J. D. Archipresbyter.
Rev. D. Michael Mancino U. J. D. Rector Curatus Parochialis Eccleſiæ S. Joannis Baptiſtæ.
Ex Clero Regulari.
M. Rev. P. D. Gregorius Tarallo, Ord. S. Benedicti Congregationis Cœleſtinorum, Prior Ven. Monaſterii Civitatis Angloni.
M. Rev. P. Antonius Sapio Præpoſitus Collegii Clericorum Regularium dictæ Civitatis.

R. P. Lector Fr. Humbertus Semprebuono, Ordinis Prædicatorum.

Rev. P. Fr. Anſelmus Filacchione, Ord. Min. Conventualium S. Franciſci, S. Theologiæ Regens.

Rev. P. Fr. Felix de Alena Baccalaureus, ejuſdem Ordinis.

RO-

ROGITUS.

Præſidente Illuſtriſs. & Reverendiſſ. Domino D. Alphonſo Mariconda Epiſcopo Triventino, ac præſente Reverendiſs. Cathedralis Capitulo, univerſoque ejuſdem Civitatis, & Diœceſis Clero, ſervatis de more ſervandis, legitimè congregatis, omnes, & ſingulæ ſuprafcriptæ Conſtitutiones,ac Synodalia Decreta pluries in privatis Congregationibus a Viris doctrina præditis, prudentia, atque pietate præſtantibus, quàm diligenter diſcuſſâ, alta, & intelligibili voce ex ſuggeſtu Cathedralis Eccleſiæ lecta, & publicata fuerunt a Perill ed Adm. Rev. Domino Dominico Brindeſi Cantore ejuſdem Eccleſiæ, & hujus Synodi Secretario a Dominatione Sua Illuſtriſſima deputato, ab omnibuſque, de Capitulo,& Clero unanimiter, ſponte, & liberè recepta fuerunt, inſtante Ill & Ad.R.D.Canonico Nicolào Pompilio prædictæ Diœceſanæ Synodi Promotore, qui acceptatis, &c. petiit ad omnem bonum finem, & effectum, & ſpecialiter, ut de præhabitis in futurum ſemper conſtare valeat,neve umquam ab aliquo, vel aliquibus allegari poſſit ignorantia, per me infraſcriptum Cancellarium Reverendiſſimæ Curiæ Epiſcopalis,ac publicum Apoſtolica auctoritate, & præſentis Synodi Notarium, ut unum vel plura conficerem,atq;traderem Inſtrumentum,& Inſtrumenta, prout opus fuerit, & requiſitus ero. Unde,&c.

Acta fuerunt ſupradicta in Cathedrali Eccleſia Civitatis Triventi Anno a Nativitate Domini Milleſimo ſeptingẽteſimo vigeſimo primo,IndictioneDecimaquarta, Pontificatus autem SS.in Chriſto Patris. & Dom.D. Innocentii Divina Providentia Papæ XIII. Anno primo;

Die

Die verò vigesimasexta Julii unica Sessione rite, & juxta formam consuetam habita, multis ibi præsentibus, & audientibus, & præsertim RR. DD. Andrea Felice, Marino de Paulo, & Francisco de Mastojacuo, Testibus ad præmissa omnia specialiter habitis, atque rogatis, &c.

Et quia ego D. Joannes Claudius Bolognese, Canonicus Triventinus, Cancellarius Reverendissimæ Curiæ Episcopalis, Publicus Apostolica auctoritate, dictæque Synodi Notarius, de prædictis omnibus, & singulis rogatus fui, ideo in fidem hic me subscripsi, publicavi, meoque solito Signo signavi, & munivi.

Locus ✝ Signi.

EDI-

EDICTUM

Super Synodi Publicatione.

ALPHONSUS MARICONDA,

Patritius Neapolitanus, Dei, & Apostolicæ Sedis Gratia Episcopus Triventinus, eidem S. Sedi immediatè Subjectus, Sacræ, Cæsareæ, ac Catholicæ Majestatis Consiliarius, &c.

CUm in cassum cōdūntur Leges, nisi eas obsérvandas Conditor Legum obnixè procuret; neque a quoquam hæ, ut par est, observabuntur, si postquam conditæ fuerint, illarum publicatio negligatur; Nos itaque, qui primam Diœcesanam Synodum, servatis servandis sub die 26. Julii anni 1721. in Cathedrali nostra Triventina habuimus, volumus & mandamus, ut quidquid in eadem ad Dei Gloriam, spiritualemque Animarum nostræ Pastorali sólicitudini, ac vigilantiæ commissarum profectum sanximus, & statuimus, post Mensem a die affixionis præsentis Edicti, juxta morem ad valvas recensitæ Cathedralis faciendæ, vim publicæ, & inviolabilis Legis habeat, & habere debeat; ita, ut post dicti termini lapsum, omnes, & singuli cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant, tam in Civitate, quàm in Diœcesi omnia, & singula Synodica acta, & Decreta ad amussim obsérvare adstringātur, non secùs ac si fuissēt cuilibet personaliter intimata, & notificata. Unusquisque igitur exactè illa custodire non tam mulctarum formidine, quas contra trāsgressores minitati fuimus, quàm

vir-

virtutis amore, pro posse conetur. Ita enim a Nobis, imò veriùs a Cœlesti Patrefamilias, qui Nos in hac sua Vinea Cultores, & Operarios posuit, quisquis non auditor tantùm, sed factor Legis fuerit, poterit promissam uberem illam custodienti retributionem procul dubio præstolari, & promereri. Et ne de præmissis, &c. ideo, &c. aliàs, &c. Datum Angloni die 22. Junii 1723.

ALPHONSUS EPISCOP. TRIVENTINUS.

Locus ✝ Sigilli.

D. Cantor Brindesi Secr. Synodi.

IN-

INDEX

Titulorum, & Capitum Constitutionum Synodalium.

 pu-

Cap.

Cap.

FINIS.

